

XII Награда за детска литература
Град Малага за 2021 г.

Да спасим Кармело

Аугустин Санчес Агилар

Илюстрации Алберто Дуас

Превод Елица Попова

*За Джулия, която тупти зад това
прасешко приключение*

© Издателство „Мармот“, 2024 г.

Текст Аугустин Санчес Агилар
Илюстрации Алберто Диас
Превод Елица Попова
Редакция Радостина Николова
Корекция Русанка Одринска
Художник на заглавие Селен Петкова

ISBN: 978-619-7241-91-4

www.marmot-books.com

www.facebook.com/marmotbooks

www.instagram.com/marmotbooks

© 2021 Agustín Sánchez Aguilar for the text

© 2021 Alberto Díaz Pérez for the illustrations

Licensed from the original in Spanish by Grupo Anaya, S.A.

Book design by Pamela Notarantonio

All rights reserved.

Скъпи Трима мъдреци¹,

5

Знам, грешката е моя. Пожелах прасе и получих от вас прасе. Ще си кажете: „От какво се оплаква това момче?“.

Въпросът е, че в писмото пропуснах една малка подробност – исках плюшено прасе, не истинско. Мама казва, че този проблем трябва да се уреди, защото у дома няма място за двама души и прасе. Един от трима ни трябва да си тръгне. И тъй като прасето дойде последно, следва то да си замине. Логично е.

1. Може да научиш повече за Тримата мъдреци, които носят подаръците на Коледа в Испания, на стр. 135.

Нека е ясно, че нямам нищо против истинските прасета. Напротив, харесвам ги. Хората казват, че смърдят, но това, което вие ми донесохте, мирише на нахут. Нахут от консерва. Ако можех, щях да го загържа. Но нямаме място...

Освен това установих, че истинските прасета не са ми по мярка. Искях плюшено прасе, за да го гушкам в леглото и да заспивам с него. Но как да гушкам стокилограмово прасе? Вчера опитах и едва не си счупих ръката. Такава болка не бях изпитвал, откак чичо Одисей изпусна бормашината на крака ми.

Вие приемате връщания, нали? Мама твърди, че приемате. Удобно ли е да минете довечера и да вземете прасето обратно? Обещавам да съм заспал, когато се появите.

Хиляди извинения за недоразумението.

С обич,
Валентин

Скъпи Трима мъдреци,

Валентин е, момчето с прасето. Забравих да ви кажа, когато дойдете за истинското прасе, да оставите вкъщи плюшеното, което всъщност искам. За да не стане объркване, го нарисувах. Да имате представа как изглежда. Прилагам всички необходими детайли. Намират се в един каталог, който взех в „Ел Чиримболо“, магазина за играчки до кебапчийницата.

Освалдо, прасенцето, в което всички се влюбват.

Високо е 40 см, с обиколка на коремчето 57 см.

С памучен пълнеж.

Производител е „Гулигули“.

Произведено в Китай.

С бледорозова четина, опашката му е кърдрава, ушичките са като начос – с такава форма.

Има толкова огромни бузи, че очите му са присвити.

Облечено е с раирана тениска и панталон с тиранти.

На дясното му ухо липсва парченце, все едно е отхапано от Кръвожадния вълк.

От лявото му ухо се подават три косъма.

Мие се лесно и съхне бързо.

Не се глади.

Чакам ви тази нощ.

Валентин

Скъпи Трима мъдреци,

Не знам дали ме помните. Казвам се Валентин, на девет години съм и съм четвърти клас в училище „Мед и Хрупанки“. Ако ви интересува как изглеждам, ще намерите моя снимка в писмото, което ви изпратих преди две Коледи. Същият съм си, но почти педя по-висок и вече с всички зъби.

Писах ви в понеделник заради едно прасенце, което сте ми оставили вкъщи. Не обичам да госаждам, но дали помните, че то е все още тук? Работата е там, че мама госта се изнерви. В петък нейна приятелка идва на гости у дома за няколко дни и мама

казва, че трябва да се отървем от прасенцето, преди да е дошла Мария Елвира. Защото тя никак не харесва прасетата. Само като види някое, и започва да я сърби.

Ако не е много нахално от моя страна, можете ли да дойдете тази вечер да вземете обратно животното? Благодаря ви много за помощта.

Валентин

P.S. Не съм сигурен, че приятелката на мама се казва Мария Елвира. Мама има много приятелки на име Мария – Мария Незнамсикоя, Мария Незнамсикаква, все не мога да им запомня пълното име. Но за първото име съм сигурен: казва се Мария и ще дойде в петък.

Скъпи Трима мъдреци,

Пак съм аз.

12 Сетих се, че може да не сте дошли, защото не сте могли да намерите прасенцето марка „Гулигули“. Знам, че е било най-поръчваната играчка на Коледа и може да се е изчерпало.

Не се притеснявайте, Освалдо ми харесва много, но мога да го поръчам и догодина. Вместо тази плюшена играчка може да ми донесете летящото килимче на Аладин, онова карираното. Важното е прасето, което е у дома, да си тръгне, за да може мама да се успокои.

Чакам ви тази вечер, дълбоко заспал.

Валентин

13

Скъпи Трима мъдреци,

Валентин е. Снощи ви оставих малко марципан на масата в трапезарията, три чашки с шампанско и съд с вода за камилите. Като се събудих сутринта, намерих всичко недокоснато. Марципанът се бе втвърдил като черупка на костенурка.

Предполагам, че нещо е изскочило и не сте могли да дойдете. Надявам се, че камилите са добре.

Утре пристига Мария Елена, приятелката на мама. Игва от Буенос Айрес, тя е родом оттам, както и мама. Мария Елена и майка ми са много близки приятелки. Ходили са заедно на училище и много се обичат. Мама иска всичко да е образцово за пристигането на Мария Елена и трябва малко да се преструваме, защото е точно обратното, какво да се прави.

14

Мама е толкова нервна, че сутринта си сложила черен пипер в кафето с мляко вместо захар; постоянно мести неща, чисти прозорците, които и бездруго са съвършено чисти. Движи се насам и натам толкова бързо, че на моменти я виждам на две места едновременно. Дори купи нови картини. Днес окачи една в трапезарията, на която е изобразена маймуна, облечена като Малката русалка. Не е много хубава, но мама я харесва. И всеки път, когато я погледне, ми казва:

– Много е готина, нали?

Следобед, щом се прибрах от

училище, мама ме заведе в банята да ми подстризва косата. Казва, че Мария Елена трябва да ме завари хубав и спретнат, когато пристигне. И докато ми тракаше с ножицата край ухото, ме попита защо прасето е все още вкъщи; обясних ѝ как стоят нещата.

15

– Уж писах на Мъдреците – казах, – но явно имат много работа...

Подстрижката не беше нещо особено, но не се оплаках, когато мама е нервна, по-добре да не ѝ напомням, че фризьорството не е нейната сила.

На излизане от банята мина покрай прасето и му хвърли един от ония смразяващи кръвта погледи. „Един от

нас е излишен, страннико, много
излишен“ – все едно казаха очите ѝ. За
миг се изплаших, че ще го изхвърли през
прозореца. Неведнъж ми е казвала, че ще
изхвърли разхвърляните ми играчки през
прозореца, ако не ги прибера. За щастие,
мама не е от най-силните, не мисля, че
би могла да вдигне стокилограмово
животно. Но за всеки случай, по-добре
да дойдете да вземете прасето
възможно най-скоро. Не искам да го
изхвърли през прозореца и то да смаже
някой таксиметров шофьор, а после да
ни наричат „убийци“ по улицата.

На обяд попитах мама защо се налага
прасето да си тръгне преди пристигането
на Мария Елена. В този момент то се
приблужи и ми облиза чинията с манголд,
а мама каза:

- Ето затова например. Още въпроси?
- Можем да вържем прасето за
радиатора, за да не си пъха езика в
чиниите...
- А аз ти казвам, че ако Мария Елена
види прасето, ще умре от ужас.

Страхува се от прасета.

– Но тя е хирург! Хирурзите вадят
червата на хората. Как може да я е
страх от едно прасе?

– Има травма от детството.

– Какво е травма?

– Нещо, което ти се случва веднъж,
но цял живот те тормози.

– Нещо като да се возиш на влакче на
ужасите и да лапнеш случайно някоя
птица?

– Нещо такова.

– А какво се е случило на Мария
Елена?

Мама потъна в спомени.

– Било е на седмия ѝ рожден ден – каза
тя. – Мария Елена го отпразнувала на
село. Родителите ѝ подарили хамстер и
Мария Елена ужасно се зарадвала.
Погледнала хамстерчето и казала: „Ще
се казваш Шерлок“.

– Ако аз имах хамстер, щях да го
нарека Кармело. И щях да го нося тайно
в джоба си в училище. Сигурен съм, че
Мария Елена и хамстерът са станали

добри приятели.

– Не е имало време.

– Защо?

– Защото внезапно се появило диво прасе и изяло хамстера.

– Наустина? – изкрещях. – Прасетата ядат хамстери?

– Прасето явно е било по-диво от обичайното. Сбъркана идентичност ли и аз не знам... Въпросът е, че Мария Елена беше в шок цял месец. Направо онемя и се наложи да я водят на терапия. Оттогава мрази прасета.

– А ти видя ли как прасето изяжда хамстера?

– За щастие, не бях там. Но знам всичко от едни приятели. Мария Елена дума не обелва по темата. Казвам ти, травмирана е.

Сега вече знаете защо прасето трябва да си тръгне, преди да е дошла Мария Елена. Ако искате, можете и денем да дойдете да го вземете. Знаем, че работите нощно време, като вампирите. Но работата не търпи

отлагане, не искам Мария Елена да получи удар заради нас. Ако трябва, ще си легна в леглото и ще се преструвам на заспал, когато дойдете. А ако случайно ме заварите в трапезарията, ще се преструвам, че не ви виждам. Добър актьор съм, не се тревожете.

Валентин

Скъпи Трина мъдреци,

Два часа следобед е. След няколко часа Мария Емилия ще пристигне у дома, възможно ли е да дойдете преди това? Ще ни направите наистина голяма услуга.

Съжалявам за почерка, знам, че писмото се чете трудно, но страшно ми се спи. Прасето не ми дава мира нощем. Първия ден пробвах да го сложа да спи до мен, защото, вярвате или не, очаквах с нетърпение да спя с прасе до мен – беше нещо ново. Но леглото щеше да се пръсне.

– Това прасе скъпо ще ни струва! – крясна мама.

Поставихме го на надуваем матрак до леглото ми. И на този матрак му се

стори толкова удобно, че не спря да хърка цяла нощ. Затова не можах да мигна – да спиш с хъркащо прасе е все едно да имаш вкъщи дървар, който реже с резачка дървени трупи до ушите ти. Мама казва, и това е най-лошото, че децата, които не спят достатъчно, си остават малки, а аз нямам търпение да порасна. Най-вече за да мога да се возя на влачето на ужасите в увеселителния парк.

Валентин

Скъпи Трина мъдреци,

Пет следобед е. Мария Елвирa току-що се обади от летището; кацнала е и ще вземе такси. Ще я посрещнем у дома след по-малко от час. Моля ви, побързайте, иначе мама ще изхвърли прасето през прозореца.

Ако кажете, ще сляза долу и ще го оставя на входната врата, за да не се налага да се качвате горе.

Моля ви, кажете нещо!

Валентин

Скъпи Трина мъдреци,

Мария Елвирa е почти тук! Имате пет минути! Тичайте!

Валентин

Скъпи Трима мъдреци,

Къде сте? Защо не идвате?

Валентин

Скъпи Трима мъдреци,

Не ви доставят писмата ми, нали?

Валентин